

บทบรรณาธิการ

จุฬาลงกรณ์เวชสารฉบับนี้นับเป็นฉบับที่ 4 ที่กองบรรณาธิการชุดนี้ได้พยายามจัดพิมพ์ออกมา เพื่อให้ตรงกับเลขที่เล่มของหนังสือ ตลอดระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา สมาชิกทุกท่านคงจะได้รับประโยชน์ และเพิ่มคุณค่าทางวิชาการให้กับตนเองไม่มากนักน้อยจากจุฬาลงกรณ์เวชสาร คู่มีค่ากับเวลาอันมีค่าที่ต้องเสียไปในการอ่านวารสารนี้ กองบรรณาธิการตระหนักดีว่า บทความต่าง ๆ บางเรื่องมีคุณค่าทางวิชาการ ต้อยไป แต่ก็พยายามที่จะบรรจุสิ่งต่าง ๆ ในหลายลักษณะเพื่อประโยชน์ของสมาชิก โดยเฉพาะส่วนภูมิภาค ซึ่งมีเวลาน้อยหรืออาจขาดแคลนวารสารภาษาต่างประเทศที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาแพทย ให้กับตนเอง

ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของจุฬาลงกรณ์เวชสารขณะนี้ คือการขาดข้อวิจารณ์จากผู้อ่าน ทำให้ การแก้ไขปรับปรุงวารสารให้ดีขึ้นไม่ได้เท่าที่ควรเพราะขาดข้อมูล จึงอยากจะขอร้องให้สมาชิกทุกคนช่วย กันเสนอความคิด แม้จะเป็นการติเพื่อก่อเกียรติรับเป็นข้อคิดเห็น เพราะวิชาแพทย์เป็นวิทยาศาสตร์ แขนงหนึ่ง ซึ่งโรคต่าง ๆ จำนวนมากยังหาข้อสรุปมิได้ จะเห็นได้ว่าเมื่อมีการประชุมอภิปรายเรื่องใด ย่อมมีข้อขัดแย้งระหว่างแพทย์ด้วยกันตลอดเวลาในด้านวิชาการ ดังนั้นบทความบางเรื่องเป็นความคิด เห็นส่วนตัวในแนวทางหนึ่งของผู้เขียน ผู้อ่านอีกหลายท่านมีความเห็นตรงข้ามกัน จึงควรเขียนมาแสดง ความเห็นและโต้ตอบกับผู้เขียน บทความนั้น ๆ ในด้านวิชาการ มิใช่ว่าการโต้แย้งนั้นจะทำให้ทั้งสอง ฝ่ายเกิดความบาดหมางใจกัน วิชาความรู้ที่เกิดจากการโต้แย้งกันโดยมีหลักเกณฑ์จะช่วยให้สมาชิกอื่น ๆ เพิ่มพูนความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ให้กว้างขวางออกไป นอกจากได้รับจากแนวผู้เขียนบทความเท่านั้น

ปัญหาอันดับต่อไปคือ การหาบทความ จะเห็นได้ว่าทุกบทความที่ผ่านมาในรอบ 1 ปี ผู้เขียน เป็นบุคคลหรืออาจารย์ที่ทำงานอยู่ในโรงเรียนแพทย์ ทั้งนี้ดังที่เคยกล่าวไว้ทุกครั้งว่าทางกองบรรณาธิการ มีความยินดีอย่างยิ่งที่จะรับบทความจากทุกสถาบัน โดยเฉพาะสมาชิกในส่วนภูมิภาคเป็นผู้ที่มีประสบการณ์มาก น่าจะเขียนบทความเกี่ยวกับรายงานของผู้ป่วยโรคต่าง ๆ ซึ่งมาพบแพทย์ด้วยอาการแปลก ๆ เพื่อเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ให้สมาชิกผู้อื่นทราบในลักษณะบทความมากกว่าเพียงพูดคุย หรือเสนอ เป็นบทความในการประชุมวิชาการ ณ ที่ต่าง ๆ เท่านั้น เพราะถ้าสิ่งใดไม่ได้มีการบันทึกไว้ ในไม่ช้า ประสบการณ์นั้นก็ถูกลืมโดยสิ้นเชิง สิ่งที่สำคัญซึ่งคิดว่าเป็นอุปสรรคในเขียนบทความของสมาชิกส่วนภูมิภาคคือ **ความไม่กล้า** โดยคิดว่าจะเขียนไม่สมบูรณ์ ไม่น่าสนใจ ไม่ทราบว่าเขียนอย่างไรดี ผมขอ

ยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า กองบรรณาธิการจุฬาลงกรณ์เวชสารจะพยายามทุกทางที่จะช่วยแก้ไขและให้คำแนะนำแก่สมาชิกทุกท่าน โดยเฉพาะสมาชิกส่วนบุคคล ในการเขียนบทความขอให้มีความชัดเจน คือ **ความตั้งใจจริง** ในการจะเขียนบทความเท่านั้น

จุฬาลงกรณ์เวชสารเป็นวารสารภาษาไทย และแพร่หลายอยู่ในวงจำกัดเพียงในประเทศเท่านั้น ทำให้ผู้เขียนบทความหลายท่านมองผ่านไป เพราะบทความที่น่าสนใจนั้น ๆ น่าจะได้มีการตีพิมพ์เป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อชื่อเสียงของตนเองและสถาบันในการใช้เป็น มาตรฐานอ้างอิงได้อย่างกว้างขวาง แต่โดยเกณฑ์ทั่วไปแล้วไม่เป็นอุปสรรคเลย ในการที่ผู้เขียนจะลงบทความเรื่องเดียวกันในจุฬาลงกรณ์เวชสารเป็นภาษาไทยพร้อมกับในวารสารต่างประเทศ ถ้าผู้เขียนคิดว่าบทความนั้นน่าจะมีประโยชน์สำหรับแพทย์ไทยในการดูแลรักษาประชาชนชาวไทย เพราะการอ่านวารสารต่างประเทศย่อมไม่สะดวกเสมอไป สำหรับแพทย์ทุกท่าน ดังนั้นด้านวิชาการทุกท่านมองเห็นคุณค่าประโยชน์ดังกล่าว และช่วยกันเสนอผลงานบทความต่าง ๆ ก็จะเป็นการช่วยยกมาตรฐานการแพทย์ของประเทศให้ดียิ่งขึ้น

ในภาวะที่เศรษฐกิจการค้าขายของบริษัทต่าง ๆ ไม่อำนวยเท่าที่ควร แต่ค่าใช้จ่ายในการพิมพ์จุฬาลงกรณ์เวชสารกลับสูงขึ้นอย่างมาก ถึงแม้ว่าทางคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะอุดหนุนทุนทรัพย์จำนวนหนึ่งช่วยเหลือในการพิมพ์ ทางกองบรรณาธิการก็ยังคงมีปัญหานักใจในการหาทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายให้วารสารถึงมือสมาชิกตามกำหนด ในปี พ.ศ. 2519 มีสมาชิกหลายท่านเห็นอุปสรรคดังกล่าวจึงส่งทุนทรัพย์มาสมทบทุนจุฬาลงกรณ์เวชสาร ดังนี้

1. คณะกรรมการตรวจโรคและสอบสวนภยันตรายตติศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2519 2457.50 บาท
2. นายแพทย์สมศักดิ์ เศรษฐกร 2,000 บาท
3. นายแพทย์ ยาใจ ณ สงขลา นายแพทย์ประดิษฐ์ เจริญลาก นายแพทย์ศักดิ์ชัย ลิมทองกุล และ นายแพทย์อุทิศ ดีสมโชค รวม 1,200 บาท

อย่างไรก็ตามถ้าสมาชิกทุกท่านช่วยกันเสียสละทุนทรัพย์สมทบทุนจุฬาลงกรณ์เวชสารเพิ่มขึ้น ก็จะเป็นกำลังใจ และลดอุปสรรคในการจัดพิมพ์วารสารได้

เนื่องจากวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2520 นับเป็นวันครบรอบปีที่ 60 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังนั้นจุฬาลงกรณ์เวชสารฉบับ มกราคม 2520 ทางกองบรรณาธิการจะจัดพิมพ์เพื่อเป็นอนุสรณ์ครบรอบปีที่ 60 ของจุฬาลงกรณ์วิทยาลัยด้วย แต่ในฉบับต่อไปตลอดปี พ.ศ. 2520 ก็คิดว่าจะตีพิมพ์บทความทางวิชาการให้มีคุณค่าดียิ่งขึ้นกว่าปี พ.ศ. 2519 ที่ผ่านมา

ศุภวัฒน์ ชุติวังศ์